

در درس پیشین دیدیم که ایمانداران به نام‌های فراوانی خوانده می‌شوند: شاگردان، مقدسین، برادران و مسیحیان. هر نام نکته‌ای درباره ایمانداران به ما می‌گوید. به همین ترتیب کلیسا نیز با نام‌های متفاوتی خوانده می‌شود و هر نام، نکته‌ای درباره کلیسا به ما می‌آموزد. ما به یکی از این نام‌ها نگاه خواهیم کرد.

کتاب مقدس بارها بیان می‌کند که کلیسا همانند یک بدن است. در این درس معنای این تشبیه را خواهیم آموخت. شما در کلیسا با سایر ایمانداران در ارتباط هستید و آن‌ها برای شما مهم هستند. خدا را شکر برای وجود این افراد. از خدا بپرسید چه کاری می‌توانید برای کمک به ایشان انجام دهید؟ آن‌ها هم می‌توانند به شما یاری برسانند. مطالعه این درس تا زمانی که این اطلاعات را در زندگی خود به کار نگیرید، بی‌فایده است. همین امروز هرآنچه را که آموختید به کار ببندید.

سرفصل‌ها

A. مسیح و کلیسا

B. روابط درون کلیسا

اهداف این درس

۱. سرچشمه حیات روحانی کلیسا را نشان دهید

۲. روابط درون کلیسا را توصیف کنید

A. مسیح و کلیسا

هدف اول: سرچشمه حیات روحانی کلیسا را نشان دهید

کتاب مقدس کلیسا را به چیزهای فراوانی نظیر ساختمان (افسیان ۲۱:۲)، همسر (زن) (افسیان ۲۲:۵-۲۳)، گله (یوحنا ۱۰:۱۶) و تاک (یوحنا ۱۵:۴) تشبیه می‌کند. این فهرست کامل نیست. فردی بیش از ۲۰۰ استعاره از کلیسا، در عهد جدید یافته است. نمی‌توانیم به مطالعه همه آن‌ها بپردازیم اما من یک مورد را انتخاب کرده‌ام - کلیسا مانند یک بدن است.

مسیح، سرچشمه حیات

یک بدن زنده، بدنی در حال رشد و فعال است. هر بدنی دارای یک سُر است و رابطه میان سر و بدن اهمیت بسیاری دارد. پولس به کلیسای کولسی نوشت «او (مسیح) بدن، یعنی کلیسا، را سر است» (کولسیان ۱:۱۸). کلیسا حیات خود را از مسیح می‌گیرد. ساختمان‌ها، سازمان‌ها و جلسات، حیات به بار نمی‌آورند. این کاری است که تنها از دست عیسی بر می‌آید.

تمام ایمانداران و کل کلیسا «در او، که همه ریاست‌ها و قدرت‌ها را سر است، از کمال برخوردار گشته‌اید» (کولسیان ۱۰:۲). بدن با سر خود، شناخته می‌شود و کلیسا نیز با مسیح، شناخته می‌شود.

پرسش‌های کاربردی

۱. از میان دو پاسخ درون پرائتز بهترین را برگزینید و در جای خالی بنویسید.

a) کلیسا از آن رو زنده است که حیات خود را از می‌گیرد.

(سازمان خود) (مسیح)

b) سر کلیسا کیست؟ (عروس) (مسیح)

۲. کولسیان ۱۲:۲-۱۳ را بخوانید و جملات زیر را کامل کنید.

ایمانداران با مسیح در او و در شناخته می‌شوند.

خداوند مسیح

مسیح، تنها سرچشمه حیات نیست، بلکه او خداوند کلیسا نیز هست. درست همان‌گونه که یک همسر از شوهر خود اطاعت می‌کند، کلیسا نیز از مسیح اطاعت می‌کند (افسسیان ۵:۲۴). دست به سر نمی‌گوید که باید چه کاری باید انجام دهد، بلکه این سر است که به دست می‌گوید چه کند، همان‌گونه کلیسا نیز باید مطیع مسیح باشد. «و همه چیز را زیر پاهای او نهاد، و مقرر فرمود که او برای کلیسا سر همه چیز باشد، کیسایی که بدن اوست، یعنی پُری او که همه را در همه پر می‌سازد» (افسسیان ۱:۲۲-۲۳).

هرکس خداوندی دارد. برخی افراد از یک ارباب انسانی اطاعت می‌کنند و بسیاری مطیع گناهند. پیام مسیحیان اولیه این بود: «عیسی مسیح، خداوند است!»

مسیح مهیاکننده

عیسی مسیح خداوند با محبت است و در محبت از ما مراقبت می‌کند. پولس این موضوع را چنین بیان می‌کند: «زیرا هرگز کسی از بدن خود نفرت ندارد، بلکه به آن خوراک می‌دهد و از آن نگهداری می‌کند، همچنانکه مسیح نیز از کلیسا مراقبت می‌نماید؛ زیرا اعضای بدن اویم» (افسیان ۳۰:۲۹:۵). کلیسا به واسطه اتصال خود با مسیح، به حیات خود ادامه می‌دهد و رشد کلیسا به واسطه مسیح است. او آن سری است که «... تمام بدن، در حالی که به وسیله مفاصل و بندها نگاه داشته می‌شود و به هم متصل می‌گردد، به مدد سر رشد می‌کند، با رشدی که از خدا سرچشمه می‌گیرد» (کولسیان ۱۹:۲).

پرسش‌های کاربردی

۳. به روش‌هایی که مسیح کلیسای منطقه شما را تجهیز کرده است بیندیشید. آن‌ها را نام ببرید.

.....

.....

.....

۴. سه روشی که مسیح با کلیسا یا بدن خود در ارتباط است را ذکر کنید.

.....

.....

.....

B. روابط درون کلیسا

اتحاد در کلیسا

هدف دوم: روابط درون کلیسا را توصیف کنید

عهد جدید بیش از آن که برای ایمانداران به صورت فردی نوشته شده باشد، برای کل کلیسا نوشته شده است. مسیحیان نمی‌توانند جدا از سایر ایمانداران زندگی کنند. کلیسای اولیه به سرعت به مشارکت با نوایمانان می‌پرداخت. لوقا نوشت: «همه ایمانداران را یک دل و یک جان بود» (اعمال ۴:۳۲).

همه ایمانداران بدون در نظر گرفتن نژاد، ملیت یا جایگاه اجتماعی در یک کلیسا متحد هستند. «زیرا یک بدن هست و یک روح» (افسیسیان ۴:۴). این اتحاد به این معنا نیست که تمام مسیحیان باید به سازمان کلیسای واحدی تعلق داشته باشند و نیز به این معنا که همه ایمانداران باید به روش یکسانی پرستش کنند، بلکه به این معنا است که باید روح محبت و یگانگی در میان ایمانداران وجود داشته باشد.

تفرقه‌ها در کلیسا دردناک هستند و کلیسا به سبب این تفرقه‌ها رنج می‌برد. کلیسای قرن‌تس نیز با همین مشکل مواجه بود (اول قرن‌تیاں ۱۲:۱-۱۳). پس پولس از آن‌ها تمنا می‌کند که اتحاد داشته باشند. «تا جدایی در بدن نباشد، بلکه اعضای آن به یک اندازه در فکر یکدیگر باشند» (اول قرن‌تیاں ۱۲:۲۵). جدایی در کلیسا معمولاً به دست افرادی رخ می‌دهد که بیش از آنکه نگران دیگران باشند، نگران خود هستند.

پرسش‌های کاربردی

۵. از میان دو پاسخ درون پراوتز، بهترین را برگزینید و در جای خالی بنویسید.

a) اتحاد کتاب مقدسی به معنای اتحاد در است.

(روح) (سازمان)

b) معمولاً عامل جدایی‌ها در کلیسا است.

(محبت) (خودخواهی)

گوناگونی در کلیسا

اتحاد به معنای این نیست که همه مسیحیان دقیقاً یکسان هستند. نه! مسیحیان با یکدیگر تفاوت دارند. گوناگونی، قوت و تعادل به بار می‌آورد. این موضوع در توصیف پولس از کلیسا نشان داده شده است: «زیرا بدن هرچند یکی است، از اعضای بسیار تشکیل شده؛ و همه اعضای بدن، اگرچه بسیارند، اما یک بدن را تشکیل می‌دهند. در مورد مسیح نیز چنین است» (اول قرنتیان ۱۲:۱۲).

یک عضو بدن نمی‌تواند به عضو دیگر بگوید «نیازی به تو ندارم!» پس همان‌گونه که هر عضوی نیازمند سایر اعضای بدن است، مسیحیان نیز به یکدیگر نیاز دارند. (اول قرنتیان ۱۲:۱۲-۲۶ را ببینید.) ایمانداران ممکن است کار متفاوتی را انجام دهند (آیه ۱۷)، قوت متفاوتی داشته (آیه ۲۲)، یا در میزان حرمت (آیه ۲۳) با هم فرق داشته باشند، اما تنها یک بدن وجود دارد. پولس حقیقتی مشابه را برای کلیسای شهر روم شرح می‌دهد: «ما نیز که بسیاریم، در مسیح یک بدن را تشکیل می‌دهیم و هر یک، اعضای یکدیگریم. بر حسب فیضی که به ما بخشیده شده است، دارای عطایای گوناگونیم...» (رومیان ۱۲:۵-۶).

پرسش‌های کاربردی

۶. در رومیان ۱۲:۶-۸ لیستی از عطایایی (هدایایی) که خدا به بدن خود بخشیده، آمده است. این لیست را بخوانید و کنار هر کدام که به فیض خدا به کار برده‌اید، ضربدر بزنید.

(a...) ثبوت (اعلام پیغام خدا)

(b...) خدمت

(c...) تعلیم

(d...) تشویق دیگران

(e...) کمک به نیازمندان

(f... رهبری

(g... شفقت به دیگران

۷. اکنون توجه کنید که روش استفاده هرکدام از این عطایا چیست. شما باید چگونه از هدایایی که دارید استفاده کنید؟ در این باره دعا کنید.

همدردی در کلیسا

این که شما سهمی در کلیسای خدا دارید را همچون خدمتی به مسیح با جدیت بپذیرید. بخشی از مسئولیت شما عبارت است از توجه به دیگر ایمانداران. به گونه‌ای که پولس می‌نویسد:

«او منشاء رشد تمامی بدن است، بدنی که به وسیله همه مفاصل نگاهدارنده خود، به هم پیوند و اتصال می‌یابد و در اثر عمل متناسب هر عضو رشد می‌کند و خود را در محبت بنا می‌نماید» (افسیسیان ۴: ۱۶). هیچ عضوی از بدن نمی‌تواند به تنهایی به زندگی ادامه دهد و این رابطه نیازمند راستگویی است. پولس می‌آموزد که:

«پس، از دروغ روی پرتافته، هریک با همسایه خود سخن به راستی گویند، چرا که ما همه، اعضای یکدیگریم» (افسیسیان ۴: ۲۵).

«و اگر یک عضو دردمند گردد، همه اعضا با او همدرد باشند؛ و اگر یک عضو سرافراز شود، همه در خوشی او شریک گردند» (اول قرنتیان ۱۲: ۲۶).

نشانه ویژه کلیسا، توجه به دیگران است. اگر یکدیگر را دوست بداریم آنگاه همگان خواهند دانست که ما شاگردان مسیح هستیم (یوحنا ۱۳: ۳۵).

پرسش‌های کاربردی

۸. این بخش را بررسی کنید. راه‌هایی که می‌توانید به دیگران توجه نمایید را بنویسید. آیا همه این کارها را انجام می‌دهید؟

.....

.....

.....

.....

۹. این درس را مرور کنید. از خدا بخواهید در پیدا کردن و انجام سهم خود در بدن مسیح یاری‌تان کند. در زیر، چیزهایی را که برای شروع انجام سهم‌تان در این بدن، به آن نیازمندید، بنویسید.

.....

.....

.....

.....

پاسخ پرسش‌های کاربردی

۱۰. (a) مسیح
(b) مسیح
۶. ممکن است چندین مورد در لیست شما ضربدر خورده باشند. از خدا بخواهید تا شما را در خدمت عطایای روحانی برای بدنش به کار بگیرد. در این باره دعا کنید.
۲. مرگ، رستاخیز.
۷. پاسخ شما
۳. پاسخ شما، که ممکن است چیزهایی نظیر رهبری نیکو، فرصت‌هایی برای شهادت دادن، اتحاد و مانند آن را شامل شود.
۸. گفتن حقیقت. کمک به حمل بارهای دیگران. شرکت در رنج دیگران. با دیگران شادی کردن. محبت به دیگران
۴. مسیح سرچشمه حیات است. مسیح خداوند است. مسیح فراهم کننده است.
۹. پاسخ شما. از خدا بخواهید تا یاری‌تان کند.
۵. (a) روح.
(b) خودخواهی.